

Suru purkautui musiikiksi

Äidin ja pikkuveljen kuolema pakotti lauluntekijä Petri Laaksonen purkamaan surunsa säveliksi. Mies pyysi viideltä sanoittajaystävältään riimityksiä, jotka käsittelisivät poisnukkumista, jälkeen jäävän surua, iankaikkista elämää ja jälleennäkemistä.

Petri Laaksonen sanoo, että hänen ikävänsä ja alakulonsa ovat vaihtuneet kiitollisuudeksi ja iloksi.

– Kun sain luottosanoittajiltani heidän synnyttämänsä tekstit, koin voimattomuutta. Luin riimityksiä ja itkin. Sanat toivat lohdutusta. Toivoin löytäväni oikeat sävelet, jotta syvälliset säkeet löytäisivät mahdollisimman monta läheistään kaipaavaa, hän kertoo.

Säveltäjä pakkasi matkalaukkunsa sekä syntikkansa ja matkusti Berliiniin, jossa lauluntekijä löysi luomisen riemun. **Markus Bäckmanin, Pekka Laaksonen, Anna-Mari Kaskisen, Heikki Kerkeälän ja Sinikka Svärdirin** tekstit saivat sävellyksensä.

– Ajattelin pitkään, että *In Memoriam – Elät aina minussa* -levystä tulee synkkä ja iloton. Yhtäkkiä havaitsinkin, että kuolemasta kumpuava musiikini onkin valoisa. Oivalsin, mitä tarkoittaa ikuinen elämä. Mehän elämme sitä jo tässä maailmassa, Laaksonen sanoo.

Petri Laaksonen menetti ensiksi äitinsä ja jo muutaman kuukauden kuluttua pikkuveljensä. Perheen jäsenten kuolemat pysähdyttivät lauluntekijän täysin. Hän koki totaalista yksinäisyyttä.

– Elin ajatuksessa, että olen menetyksieni ja suruni kanssa yksin. Havahduin hautajaisissa tosiasiaan, että rakkaideni monet ystävät ja tuttavat jakoivat tunteeni, ja että he myös ovat menettäneet itselleen tärkeän ihmisen. Toivonkin, että ihmiset jaksaisivat kuoleman äärellä muistaa tosiasian, että suru myös yhdistää jälkeen jääviä, hän miettii.

Kirje pukee tunnot sanoiksi

Pitkäsoitollinen kuolemaa käsittelevää musiikkia!
Petri Laaksonen kertoo,

että hänelle syntyi tarve tehdä äänite.

– En ajatellut, miten levy myy. Minulle oli tärkeintä konkretisoida laaja tunteideni kirjo, jonka läheisten poismenot saivat aikaan. Nyt, kun pitkäsoiton ilmestymisestä on kulunut kolme viikkoa, tiedän, että lukuisilla ihmisillä on tarve käsitellä rakkaidensa kuolemaa ja saada jostakin lohtua. Musiikkini auttaa surutyötä tekeviä, lauluntekijä tietää.

Laaksonen kätki kuoleman virittämät tunnelmansa sisimpäänsä. Hän ei halunnut puhua aiheesta oikein kenenkään kanssa.

– Olin kuin simpukka, joka suojautuu tiukasti kuoriensa sisälle. Minäkin käpristyin ja halusin vain olla. Nyt pysytyn puhumaan ja laulamaan aiheesta. Tunne on vapauttava, mies tilittää.

Kirkot täyttyneet kuulijoista

Petri Laaksonen tekee parhailaan laajaa konserttikiertuetta koko Suomessa. Kirkot ovat täyttyneet kuulijoista, jotka hakevat lohtua ja jotka haluavat lohduttaa muita.

– Ihmiset tulevat kertomaan omia kokemuksiaan ja tuntojaan. Ihmisillä on suuri tarve keskustella aiheesta, hän sanoo.

Petri Laaksonen kirjoitti äidilleen ja veljelleen kirjeen taivaaseen. Kirje on julkaistu uuden äänitteen yhteydessä.

– Ihmettelen itsekin, miten löysin osuvat sanat surulleni, ikävälleni ja kaipaukselleni. He ovat jo perillä, ja minä vaellan vielä maan päällä.

– Odotan jälleennäkemistä. Tämä tieto auttaa jaksamaan ja kulkemaan eteenpäin, mies toteaa.

Matti Pulkkinen

» Petri Laaksonen Pirkkalan kirkossa 15.11. ja Sääksmäen kirkossa 20.11.

Muusikko Petri Laaksonen on pohtinut viime vuosien ajan kuoleman mysteeriötä. Äidin ja pikkuveljen poismenon synnyttämä suru sai lauluntekijän nikkaroimaan levyllisen lauluja kuoleman kosketuksesta.